

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40299

Besvarelse af spørgsmål nr. 87 af 28. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål:

”Hvorledes vil ministeren sikre, at der ikke med den foreslåede § 110 a, stk. 2, sker en unødigt udlevering af de rent personlige oplysninger fra diverse forvaltningsmyndigheder til PET?”

Svar:

Bestemmelsen i retsplejelovens § 110 a, stk. 2, indebærer, at Politiets Efterretningstjeneste kan indhente oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder i det omfang, oplysningerne må antages at have betydning for varetagelse af Politiets Efterretningstjenestes opgaver vedrørende forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13.

I betingelsen om, at oplysningerne ”må antages at have betydning”, ligger, at der skal være en mere konkret formodning for, at de oplysninger, som Politiets Efterretningstjeneste ønsker at indhente fra en anden forvaltningsmyndighed, vil have betydning for varetagelsen af efterretningstjenestens opgaver vedrørende straffelovens kapitel 12 og 13.

Der kan endvidere henvises til, at det i pkt. 3.4.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger er omtalt, at en forvaltningsmyndighed bør rette henvendelse til Politiets Efterretningstjeneste, hvis den pågældende myndighed er i tvivl om, hvilke nærmere oplysninger tjenesten har brug for, jf. herved princippet i forvaltningslovens § 32. Efter denne bestemmelse må den, der virker inden for den offentlige forvaltning, ikke skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver.

Der kan i forlængelse heraf også peges på, at lovforslaget bygger på, at Politiets Efterretningstjeneste f.eks. i tilfælde, hvor efterretningstjenesten har behov for at modtage oplysninger om alle personer, der indenfor et givent tidspunkt har rettet henvendelse til en forvaltningsmyndighed, så vidt muligt afgrænser sin forespørgsel til den pågældende myndighed, således at der ikke i videre

omfang end nødvendigt bliver tale om videregivelse af oplysninger af den omhandlede karakter, jf. pkt. 3.4.2.3. i lovforslagets bemærkninger.

Med hensyn til Politiets Efterretningstjenestes praktiske anvendelse af bestemmelsen i § 110 a, stk. 2, kan der henvises til, at det forudsættes, at der fastsættes nærmere retningslinier herom, jf. omtalen i pkt. 3.4.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I disse retningslinier vil det blive fastsat, i hvilket omfang indhentelse af oplysninger i medfør af bestemmelsen i § 110 a, stk. 2, kræver forudgående godkendelse hos chefen for Politiets Efterretningstjeneste eller dennes stedfortræder. Det forudsættes i den forbindelse, at der f.eks. skal indhentes en sådan forudgående godkendelse i tilfælde som de ovenfor nævnte, hvor der er spørgsmål om at indhente oplysninger om alle personer, der inden for et givent tidsrum har rettet henvendelse til bestemte myndigheder.

Endelig forudsættes det med lovforslaget, at der i forbindelse med fastsættelsen af nye retningslinier for det såkaldte Wamberg-udvalg etableres en ordning, hvorefter Politiets Efterretningstjeneste med passende mellemrum orienterer Wamberg-udvalget om tjenestens anvendelse af den nye bestemmelse i retsplejelovens § 110 a, stk. 2, jf. omtalen i pkt. 3.4.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

På grundlag af denne orientering vil der kunne finde en drøftelse sted mellem Wamberg-udvalget og Politiets Efterretningstjeneste, og udvalget vil i den forbindelse kunne stille nærmere spørgsmål til tjenesten om bestemmelsens anvendelse.

Wamberg-udvalget vil således have mulighed for mere generelt at påse, at efterretningstjenestens anvendelse af bestemmelsen ligger inden for de anførte rammer, herunder betingelsen om, at oplysningerne skal være indhentet på baggrund af en mere konkret formodning om, at oplysningerne vil have betydning for varetagelse af Politiets Efterretningstjenestes opgaver vedrørende forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13. Hvis Wamberg-udvalget måtte finde grundlag for det, vil udvalget kunne forelægge ethvert spørgsmål om Politiets Efterretningstjenestes anvendelse af den omhandlede bestemmelse for justitsministeren.

Det tilføjes, at Politiets Efterretningstjeneste skal destruere oplysninger vedrørende personer, som viser sig ikke at have relevans for efterretningstjenesten. Der henvises til pkt. 3.4.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.